

LOFSÖNGUR

í minningu Íslands þúsund ára.

Kveðið hefur Matthías Jochumson.

Lagið samdi Sv. Sveinbjörnsson.

TM 782.421599
Sve

ÚTGEFANDI: EINAR ÞORGRÍMSSON OG ÞORSTEINN KONRÁÐSSON

LÖFSÖNGUR

í minningu Íslands þúsund ára.

Kveðið hefur Matthías Jóhannsson.

Lagið samdi Sv. Sveinbjörnsson.

LANDSBÓKASAFN ÍSLANDS
HÁSKÓLABÓKASAFN
Tón- og mynddeild

Andante

p Ó guð vors lands, ó lands vors guð! vjer lof-um þitt heil-ag-a, heil-ag-a nafn. Úr sólkerfum himn-ann-a hnýt-a þjer

4. r. Ó guð,

3. r. vjer lof-um þitt heil - ag - a nafn.

4. r. vjer lof-um þitt heil - ag - a heilaga nafn. Úr sól-kerf-um hnýt-a þjer

krans þin - ir her-skar - ar, tím - ann - a safn. Fyr - ir þjer er einn dag - ur sem þús - und ár og þús -

krans.

und ár dag - ur, ei meir, eitt ei - lifð - ar smá-blóm með titr - and - i tár, sem til - bið - ur guð sinn og

4. r. eitt eilífðar smá-blóm, eitt smá-blóm með titr - and - i tár

dim.

deyr. Íslands þúsund ár, Íslands þúsund ár, eitt ei - lifð - ar smáblóm með titr-and - i tár, sem til - hið - ur

gud sinn og deyr.

2.

Ó guð, ó guð! vör föllum fram
 og fórnun þér :| brennandi :| sál,
 guð faðir, vor drottinn frá kyni til kyns,
 og kvökum vort helgasta mál;
 vör kvökum og þökkum í þúsund ár,
 því þú ert vort einasta skjól;
 Vör kvökum og þökkum með titrandi tár,
 því þú tilbjóst vort forlaga hjól.
 :| Íslands þúsund ár :|
 voru morgunsins húnköldu hrynjandi tár,
 sem hitna við skínandi sól.

3.

Ó guð vors lands, ó lands vors guð!
 vör lifum sem :| blaktandi :| strá.
 Vör deyjum ef þú ert ei ljós það og líf,
 sem að lyptir oss duptinu frá.
 Ó vort þú hvern morgun vort ljúfasta líf
 og vor leiðtogi' í daganna þraut,
 og á kvöldin vor himneska hvíld og vor hlíf,
 og vor hertogi á þjóðlífsins braut.
 :| Íslands þúsund ár :|
 verði gróandi þjóðlíf með þverrandi tár,
 sem þroskast á guðsríkis braut.

Reykjavík, 1874. Prentari: Einar Þórðarson.